EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

عمل المسلم

ʿAmal al-muslim

Faptele musulmanului

ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

Faptele musulmanului

عمل المسلم

ʿAmal al-muslim

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: عمل المسلم
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Dar al-Waṭan, ediția I, 1419 H; 36 de pagini. Prelegere cuprinsă în Majmūʿ fatāwā wa-maqālāt mutanawwiʿah, vol. V, pp. 19–39.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Faptele musulmanului 1
Însușirile credincioșilor 2
Islamul și credința 7
Sinceritatea față de Allah 14
Drepturile celor două mărturisiri 16
Păcatele și credința 18
Grija față de rugăciune 20
Dania, postul și pelerinajul 26
Îndemnul la bine și oprirea răului 28
Cele patru însușiri ale celor care izbândesc 35
Credința crește și scade 37
Îndemnul reciproc la adevăr și la răbdare 39
Invocația și călăuzirea 41
Pudoarea 42
Glosar 44
Bibliografie 45
Indice 46

Faptele musulmanului

عمل المسلم

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

În Numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Laudă lui Allah, Domnul lumilor! Sfârșitul cel bun este al celor evlavioși. Binecuvântarea și pacea fie asupra robului și Trimisului Său, cel căruia i-a încredințat revelația Sa și pe care l-a ales dintre făpturile Sale, Profetul nostru, imamul și stăpânul nostru Muḥammad ibn ʿAbd Allāh ibn ʿAbd al-Muṭṭalib, asupra familiei și a companionilor săi și asupra celor care merg pe calea sa și urmează călăuzirea lui până în Ziua Judecății.[1]

În cele ce urmează: Îl laud pe Allah, Cel Atotputernic și Măreț, pentru că a înlesnit această întâlnire cu frați nobili întru Allah și fii dragi, pentru a ne ajuta în bine și evlavie, a ne sfătui întru adevăr și a chema la bine. Îl rog să facă din ea o întâlnire binecuvântată, să ne îndrepte inimile și faptele, să ne ocrotească de încercările care rătăcesc și de îndemnurile lui Șeitan, să sprijine religia Sa, să înalțe Cuvântul Său și să-i lipsească de sprijin pe dușmani.

Le mulțumesc apoi celor care se ocupă de această instituție, în frunte cu Alteța Sa, prințul Muḥammad ibn Fahd ibn Fayṣāl Āl Saʿūd, pentru această invitație. Îl rog pe Allah să binecuvânteze invitația lui la această întâlnire. Îl rog, de asemenea, să binecuvânteze strădaniile tuturor, să le îndrepte faptele și vorbele,

1 Acest tratat este preluat din Majmūʿ fatāwā wa-maqālāt mutanawwiʿah, volumul V, pp. 19–39, și reprezintă o prelegere ținută la Instituția Generală a Industriilor Militare din Al-Kharj, în jurul anului 1404 H.

să le dăruiască înțelegerea religiei, sinceritate, răbdare, stăruință în răbdare și statornicie în adevăr. Să facă folositoare strădaniile lor și să-i ajute în tot ceea ce aduce binele și fericirea musulmanilor în această viață și în Viața de Apoi. El este Cel mai bun dintre cei cărora li se cere.

Însușirile credincioșilor

Frați întru Allah! Fii nobili! Allah, Cel Atotputernic și Măreț, a arătat în numeroase locuri din Cartea Sa măreață însușirile musulmanilor și purtarea credincioșilor. A îndemnat la ele, le-a poruncit în unele locuri, iar în altele i-a lăudat pe cei care le au. Pentru ele le-a făgăduit mult bine, un sfârșit lăudabil și dobândirea Paradisului și a cinstirii. Printre acestea se află cuvintele Preaînaltului de la sfârșitul Surei Āl ʿImrān:

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ
لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ
ٱلَّذِينَ يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾

În crearea cerurilor și a pământului și în alternarea nopții cu ziua sunt semne pentru cei înzestrați cu minte, care Îl pomenesc pe Allah stând în picioare, șezând și întinși pe o parte.

Coran 3:190–191

Și versetele care urmează.

Profetul nostru Muḥammad — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — recita aceste versete mărețe când se trezea din somn, până la sfârșitul surei, apoi își șterge urmele somnului de pe față. Le recita rar și deslușit și își ridica privirea spre cer în timp ce recita:

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ﴾

În crearea cerurilor și a pământului și în alternarea nopții cu ziua sunt semne pentru cei înzestrați cu minte.

Coran 3:190

Și versetele de după acesta.

Cei înzestrați cu minte sunt cei cu judecată sănătoasă. Al-albāb este pluralul cuvântului lubb, adică mintea sănătoasă și luminată. Tocmai datorită bunei și sănătoasei lor judecăți, Allah i-a descris prin aceste însușiri: Îl pomenesc pe Allah în picioare, șezând și întinși pe o parte și cugetă asupra semnelor pe care El le-a adus la existență, între care crearea cerurilor și a pământului și alternarea nopții cu ziua. Semnele lui Allah sunt multe. Printre ele se află crearea acestor ceruri, în înălțimea și întinderea lor, și crearea acestui pământ, întins, larg și statornic, precum și numeroasele semne mărețe care se află în ele.

La fel, alternarea nopții cu ziua se numără printre semnele Sale mărețe. De aceea, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a spus că în aceasta se află semne pentru cei înzestrați cu minte. Apoi a pomenit unele dintre faptele lor: Îl pomenesc pe Allah stând în picioare, șezând și întinși pe o parte, cu inima, cu limba și prin fapte. Îl pomenesc în inimile lor prin iubire, preamărire, teamă, nădejde și frică plină de respect față de El, iar cu limbile lor prin slăvire, laudă, mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afara lui Allah, preamărire, recitare, invocație, cererea iertării și altele. Printre faptele lor sunt rugăciunea ziua și noaptea, rugăciunea din timpul nopții, milosteniile, îndemnul la bine, oprirea răului și celelalte fapte bune. Apoi a arătat că ei cugetă asupra creării cerurilor și a pământului și asupra lucrurilor uimitoare, a minunățiilor și a semnelor mărețe din ele, spunând:

﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَٰطِلًا﴾

Doamne al nostru, nu ai creat acestea în zadar!
Coran 3:191

Dimpotrivă, le-a creat dintr-o mare înțelepciune și pentru scopuri lăudabile. Apoi spun:

﴿سُبْحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ﴾

Slavă Ție! Ferește-ne de pedeapsa Focului!
Coran 3:191

Ei recunosc astfel că Allah a creat acestea dintr-o înțelepciune voită de El, nu în zadar și fără rost. Apoi Îi cer să-i ferească de pedeapsa Focului și Îl declară mai presus de ceea ce nu I se cuvine. În alte versete, de la începutul Surei Al-Anfāl, Cel Preaînalt și Măreț spune:

﴿إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ
عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُهُۥ زَادَتْهُمْ إِيمَٰنًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ
أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَّهُمْ دَرَجَٰتٌ عِندَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾

Credincioși sunt numai aceia ale căror inimi se cutremură când este pomenit Allah, a căror credință sporește când li se recită versetele Sale și care se încred în Domnul lor; aceia care împlinesc rugăciunea și dăruiesc din ceea ce Noi le-am dat. Aceștia sunt credincioșii adevărați. Ei au trepte înalte la Domnul lor, iertare și înzestrare aleasă.

Coran 8:2–4

Acestea sunt unele dintre însușirile oamenilor cu credință deplină și curată. În alte versete, din Sura At-Tawbah, Allah, Cel Atotputernic și Măreț, spune:

﴿وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ
بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ
ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ
ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾

Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt ocrotitori unii altora. Ei îndeamnă la bine, opresc răul, împlinesc rugăciunea, dau dania zakāt și ascultă de Allah și de Trimisul Său. De aceștia Se va îndura Allah. Allah este Atotputernic și Înțelept.

Coran 9:71

Acestea sunt însușirile credincioșilor sinceri, dintre ostașii Islamului și dintre ceilalți.

Acestea sunt însușirile și purtarea adevăraților credincioși și credincioase. Ostașii Islamului sunt datori să acorde atenție acestor însușiri și să și le însușească: ei sunt o pildă pentru ceilalți, iar aceste însușiri se numără printre cele mai însemnate pricini ale biruinței asupra dușmanilor. Fiind pregătiți pentru lupta pe calea lui Allah și pentru paza hotarelor țării, ei sunt mai îndreptățiți decât oricine să aibă aceste însușiri și să rămână statornici în ele. Astfel își împlinesc în cel mai bun chip apartenența la Islam.

Islamul și credința

Islamul este religia lui Allah cu care El i-a trimis pe toți mesagerii. Allah, Cel Atotputernic și Măreț, spune:

﴿إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ﴾

Religia înaintea lui Allah este Islamul.
Coran 3:19

El spune:

﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ﴾

Celui care caută o altă religie decât Islamul nu i se va primi.
Coran 3:85

Și spune:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا﴾

Astăzi v-am desăvârșit religia, am împlinit binefacerea Mea asupra voastră și am ales pentru voi Islamul ca religie.
Coran 5:3

Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, Și-a numit religia Islam datorită supunerii față de El, plecării în fața poruncilor și a opreliștilor Sale, ascultării de El și respectării hotarelor Sale.

În limba arabă se spune aslama fulānun li-fulān atunci când cineva i se supune altcuiva. Robul I se supune lui Allah atunci când urmează porunca Sa și se pleacă în ascultare față de El. Islamul înseamnă, așadar, supunere față de Allah, urmarea poruncilor Sale, părăsirea celor oprite de El și respectarea hotarelor Sale, Preaslăvit fie și Preaînalt.

Religia este numită și credință, deoarece musulmanul face aceasta din credință în Allah și în Trimisul Său, nu din fățărnicie, pentru faimă sau din ipocrizie. El se pleacă în fața lui Allah, I se supune, Îi urmează poruncile și Îi respectă hotarele din credință, încredințare, liniște lăuntrică și cunoaștere. Știe că Allah este Unul, fără niciun asociat, Domnul cerurilor și al pământului, Creatorul Atoateștiutor. Este sincer față de Allah, prețuiește cele sfinte ale Lui și crede în El ca Domn, Dumnezeu, Creator, Dătător al înzestrării și Singurul adorat pe drept. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus într-un hadith autentic:

الإيمان بضع وسبعون شعبة فأعلاها قول لا إله إلا الله
وأدناها إماطة الأذى عن الطريق والحياء شعبة
من الإيمان

Credința are șaptezeci și ceva de ramuri. Cea mai înaltă este rostirea: „Nu există altă divinitate demnă de adorare în afara lui Allah”, iar cea mai de jos este îndepărtarea unui lucru vătămător de pe drum. Pudoarea este o ramură a credinței.

Religia noastră se numește Islam datorită supunerii față de Allah, sincerității, smereniei și preamăririi Lui. Se numește credință datorită încredințării în cele vestite de Allah, în Unicitatea Sa și în faptul că El este Dumnezeul Adevărat, Singurul care merită adorarea, în afara oricui altcuiva. Aceasta cuprinde și credința în ceea ce El a poruncit și a oprit, în ceea ce le-a rânduit robilor Săi, în ceea ce le-a îngăduit și le-a interzis. Toate acestea intră atât în înțelesul credinței, cât și în cel al Islamului. Se numește Islam datorită supunerii față de Allah, ascultării de poruncile Sale și respectării hotarelor Sale. Se numește credință datorită încredințării din inima credinciosului, care cuprinde supunerea arătată prin fapte bune și vorbe drepte. De aceea, când Jibrīl l-a întrebat pe Profet — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — despre Islam și credință, el a spus:

الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله وتقيم الصلاة وتؤتي الزكاة وتصوم رمضان وتحج البيت إن استطعت إلى ذلك سبيلا

Islamul înseamnă să mărturisești că nu există altă divinitate demnă de adorare în afara lui Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah, să împlinești rugăciunea, să dai dania zakāt, să postești în Ramadan și să împlinești pelerinajul la Casă, dacă ai putința să ajungi la ea.

Apoi a spus despre credință:

أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره

Să crezi în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în mesagerii Săi, în Ziua de Apoi și în predestinare, cu binele și răul ei.

I-a pomenit temeliile credinței, din care izvorăsc Islamul și religia, și temeliile văzute ale Islamului, pe care acesta se sprijină: cei cinci stâlpi pomeniți mai înainte.

Stâlpii văzuți ai Islamului sunt aceștia cinci: cele două mărturisiri de credință, rugăciunea, dania zakāt, postul și pelerinajul. Aceștia sunt stâlpii săi văzuți.

Stâlpii săi lăuntrici sunt cele șase temelii ale credinței pe care Islamul se sprijină în interior: credința în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în mesagerii Săi, în Ziua de Apoi și în predestinare, cu binele și răul ei. Nu are Islam cel care nu are credință și nu are credință cel care nu are Islam. Amândouă sunt necesare.

Este necesară credința din care izvorăsc Islamul, supunerea față de Allah și împlinirea dreptului Său. Este necesar și Islamul care confirmă prin fapte și dovedește că în inimă există o credință statornică și adevărată. Astfel omul se îndepărtează de însușirile și faptele ipocriților, care spun cu gura ceea ce nu se află în inimi și fac în văzul lumii altceva decât ascund în inimă. Allah spune despre ei în Cartea Sa măreață, în Sura An-Nisā':

﴿إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَهُوَ خَٰدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوٓا۟ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ قَامُوا۟ كُسَالَىٰ يُرَآءُونَ ٱلنَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا
مُّذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ﴾

Ipocriții caută să-L înșele pe Allah, dar El îi face să cadă în propria lor înșelăciune. Când se ridică la rugăciune, se ridică leneși, fățărnicindu-se înaintea oamenilor, și nu-L pomenesc pe Allah decât puțin. Ei șovăie între acestea, fără să fie nici cu unii, nici cu ceilalți.

Coran 4:142–143

Ei nu au statornicie, ci șovăie și sunt dezorientați: când cu credincioșii, când cu necredincioșii. Căutăm adăpost la Allah!

Cel Preaînalt și Măreț spune despre ei, la începutul Surei Al-Baqarah:

﴿وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ
يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ
فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ ٱللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُواْ يَكْذِبُونَ﴾

Printre oameni sunt unii care spun: „Noi credem în Allah și în Ziua de Apoi”, fără să fie credincioși. Ei caută să-L înșele pe Allah și pe cei care cred, dar nu se înșală decât pe ei înșiși, fără să-și dea seama. În inimile lor este o boală, iar Allah le-a sporit boala. Ei vor avea o pedeapsă dureroasă pentru că mințeau.

Coran 2:8–10

Înțelesul este că spun cu limba și arată prin fapte lucruri care nu se află în inimile lor; astfel sunt mincinoși. Într-o altă citire:

﴿بِمَا كَانُوا يُكَذِّبُونَ﴾

Pentru că tăgăduiau.

Coran 2:10

Adică tăgăduiau: în văzul lumii recunosc rânduielile Islamului, însă în sinea lor nu le recunosc, ci îl socotesc mincinos pe Trimis — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — și tăgăduiesc ceea ce a adus. De aceea, Allah a spus că, în Ziua Învierii, ei se vor afla în Foc mai jos decât necredincioșii:

﴿إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ فِى ٱلدَّرْكِ ٱلْأَسْفَلِ مِنَ ٱلنَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾

Ipocriții vor fi în treapta cea mai de jos a Focului și nu le vei găsi niciun sprijinitor.

Coran 4:145

Oamenii credinței adevărate și ai Islamului adevărat sunt, așadar, credincioșii adevărați. Ei îmbină plecarea și smerenia înaintea lui Allah, supunerea față de El, lupta pe calea Sa și sinceritatea față de El cu o credință adevărată în inimi. Din ea izvorăsc și se desprind vorbele sincere, faptele bune și faptele inimii: teama, nădejdea, sinceritatea, iubirea, dorul de Allah și de Paradisul Său și ferirea de pedeapsa Sa, Preaslăvit fie și Preaînalt. Credinciosul adevărat este cel pomenit în cuvintele Preaînaltului:

﴿وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ﴾

Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt ocrotitori unii altora.

Coran 9:71

Și în cuvintele Sale:

﴿إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُهُۥ زَادَتْهُمْ إِيمَٰنًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾

Credincioși sunt numai aceia ale căror inimi se cutremură când este pomenit Allah, a căror credință sporește când li se recită versetele Sale și care se încred în Domnul lor.

Coran 8:2

Și în versetul care urmează.

Sinceritatea față de Allah

Fraților, ni se cuvine să împlinim aceste mari însușiri și să ni le însușim, în frunte cu sinceritatea față de Allah. Mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afara lui Allah cere ca adorarea să-I fie dedicată numai Lui și ca ea să fie îndreptată numai către El, în afara oricui altcuiva. Inima să fie plină de iubirea și sinceritatea față de El, de dorul de El, de bucuria de a I te adresa în taină și de pomenirea Lui, Preaînaltul. Allah spune:

﴿وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعْبُدُواْ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ﴾

Nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, dăruindu-I Lui credința cu sinceritate.

Coran 98:5

Cel Atotputernic și Măreț spune:

﴿فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ
أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُ﴾

Adoră-L, așadar, pe Allah, dăruindu-I Lui credința cu sinceritate!
Numai lui Allah I se cuvine credința curată.
Coran 39:2–3

Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿فَٱدۡعُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡكَٰفِرُونَ﴾

Chemați-L pe Allah, dăruindu-I Lui credința cu sinceritate, chiar dacă necredincioșilor nu le place!
Coran 40:14

Și spune:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ
هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ﴾

Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în afara Lui este neadevărul.
Coran 22:62

Această sinceritate este temelia mărturisirii Unicității: Lā ilāha illā Allāh — nu există nimeni adorat pe drept în afara lui Allah. Ea neagă și afirmă: neagă adorarea, adică dumnezeirea, pentru oricine în afara lui Allah și I-o afirmă numai Lui, în afara tuturor celorlalți. Religia nu poate fi dreaptă, valabilă și statornică, iar omul nu poate fi numit musulman și credincios fără sinceritate față de Allah, Cel Atotputernic și Măreț, și fără a-I dedica numai Lui adorarea. Apoi sunt necesare credința în Trimisul lui Allah —

Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — și mărturisirea că el este cu adevărat Trimisul lui Allah către toate ființele înzestrate cu răspundere, djinni și oameni. Această mărturisire trebuie să dea rod și să aibă o urmare: urmarea Legii aduse de el, statornicia în religia sa și respectarea hotarelor cu care a venit — binecuvântarea și pacea fie asupra lui.

Drepturile celor două mărturisiri

Aceste două mărturisiri sunt temelia religiei și fundamentul credinței: mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afara lui Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah. Când robul este sincer în ele și le împlinește dreptul, împlinește vorbele și faptele pe care Allah le-a impus, se oprește de la vorbele și faptele pe care El le-a interzis și respectă hotarele Sale. Când este delăsător în ceva dintre acestea, credința și mărturisirea Unicității sale suferă o lipsă și o slăbire. Așadar, cele două mărturisiri au drepturi care trebuie împlinite: îndeplinirea obligațiilor față de Allah, părăsirea celor interzise de El și respectarea hotarelor Sale. Într-un hadith autentic, Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus:

أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا لا إله إلا الله، فإذا قالوها عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحقها

Mi s-a poruncit să lupt cu oamenii până când spun: „Nu există altă divinitate demnă de adorare în afara lui Allah.” Dacă o spun, sângele și averile lor sunt ocrotite de mine, în afara celor cerute de dreptul ei.

Abū Bakr — Allah să fie mulțumit de el — a adus acest hadith ca dovadă pentru lupta împotriva celor care refuzau să dea dania zakāt și a spus: *„Dania zakāt face parte din dreptul mărturisirii Lā ilāha illā Allāh.”* Companionii — Allah să fie mulțumit de ei — i-au dat dreptate și l-au urmat în lupta împotriva acestora.

Versetul din Sura Barāʾah lămurește aceste drepturi. Este vorba despre cuvintele lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

﴿وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾

Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt ocrotitori unii altora. Ei îndeamnă la bine, opresc răul, împlinesc rugăciunea, dau dania zakāt și ascultă de Allah și de Trimisul Său. De aceștia Se va îndura Allah. Allah este Atotputernic și Înțelept.

Coran 9:71

Acești credincioși și credincioase sunt cei care cred în Allah și Îi afirmă Unicitatea, recunoscând că numai Lui I se cuvine adorarea și sinceritatea, și care îl cred pe Trimisul Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea. Ei își sunt ocrotitori unii altora: se iubesc pentru Allah, se sfătuiesc pentru El, se îndeamnă la adevăr și la răbdare în urmarea lui și se ajută în bine și evlavie. Acestea sunt însușirile credincioșilor și ale credincioaselor, aceasta este purtarea lor aleasă. Între ei nu sunt pizmă, ranchiună, invidie, înșelăciune, trădare, mărturie mincinoasă sau minciună. Nu se invidiază și nu se înșală unii pe alții, nu depun mărturie mincinoasă, nu nedreptățesc pe nimeni, nu-și lasă fratele întru Allah fără sprijin și nu trădează ceea ce li s-a încredințat. Sunt frați sinceri întru Allah. Astfel sunt credincioșii și credincioasele ale căror inimi sunt pline de credință și în care iubirea lui Allah s-a statornicit.

Păcatele și credința

Dacă vezi în tine o trădare față de fratele tău ori dacă o credincioasă vede în sine o trădare față de sora sau fratele ei întru Allah, aceasta arată o lipsă și o slăbire a credinței și a sincerității față de Allah, Cel Atotputernic și Măreț. Dacă ar fi deplină credința, nu ar apărea această lipsă — trădarea, nedreptatea ori alt lucru pe care Allah l-a interzis. Invidia, trădarea, înșelăciunea în relațiile cu oamenii, mărturia mincinoasă și nedreptățirea robilor sunt toate lipsuri ale credinței și slăbiri ale sincerității și ale Islamului.

La fel sunt și celelalte păcate. Unele pot duce la dispariția cu totul a credinței, precum părăsirea rugăciunii: aceasta este necredință majoră și apostazie de la Islam, chiar dacă acela care o părăsește nu-i neagă obligativitatea, potrivit celei mai corecte dintre cele două păreri ale învățaților. Dacă îi neagă obligativitatea, el cade în necredință prin consensul învățaților.

La fel, dacă cineva neagă obligativitatea daniei zakāt, a postului din Ramadan sau a pelerinajului la Casa cea Sfântă a lui Allah pentru cel care are putința; dacă neagă că lupta pe calea lui Allah este legiuită ori neagă unul dintre lucrurile vădite ale Islamului, cunoscute în mod necesar ca făcând parte din religie, prin aceasta devine necredincios și apostat, potrivit consensului musulmanilor.

La fel se întâmplă dacă neagă unele dintre interdicțiile lui Allah cunoscute în mod necesar ca făcând parte din religie, spunând, de pildă, că desfrâul, băuturile îmbătătoare, purtarea necuviincioasă față de părinți sau camăta sunt îngăduite. Acestea și cele asemenea lor sunt necredință și apostazie de la Islam. Căutăm adăpost la Allah de acestea! Așadar, unele păcate și încălcări înlătură cu totul credința, iar cel care le săvârșește devine apostat și părăsește Islamul, după cum ați auzit în exemple. Învățații fiecăreia dintre cele patru școli de drept au lămurit aceasta și i-au dedicat un capitol aparte, numit *„Rânduiala privitoare la apostat”*. Este un capitol însemnat, care ar trebui cercetat și căruia ar trebui să i se acorde atenție.

Altele slăbesc credința și o fac nedesăvârșită în cel care le săvârșește, precum consumul băuturilor îmbătătoare, purtarea

necuviincioasă față de ambii părinți ori față de unul dintre ei, practicarea cametei, vorbirea de rău, răspândirea vorbelor pentru a învrăjbi oamenii, invidia, asuprirea și nedreptatea, fără a le socoti îngăduite. Toate acestea sunt lipsuri ale credinței și slăbiri ale religiei. La oamenii Sunnei și ai comunității, credința crește și scade: crește prin ascultare și scade prin păcate. Slăbirea ei diferă: sporește când păcatele sunt multe și se micșorează când ele sunt puține.
Printre acestea se află săvârșirea celor interzise de Allah, precum lăsarea hainelor să coboare sub glezne, raderea bărbii și celelalte interdicții. Mulți oameni sunt delăsători în aceste privințe și nu se îngrijesc de hainele sau de barba lor: o rad sau o scurtează și își lasă hainele sub glezne. Toate acestea sunt rele care slăbesc credința și împuținează religiozitatea. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus într-un hadith autentic:

قصوا الشوارب وأعفوا اللحى خالفوا المشركين

Scurtați mustățile, lăsați bărbile să crească și deosebiți-vă de politeiști!

Autenticitatea lui este convenită de Al-Bukhārī și Muslim. El — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — a spus:

جزوا الشوارب وأرخوا اللحى خالفوا المجوس

Tundeți mustățile, lăsați bărbile să crească și deosebiți-vă de zoroastrieni!

Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ-ul său. Hadithurile care opresc asemănarea cu necredincioșii și poruncesc deosebirea de ei sunt multe.

Ceea ce vrem să arătăm este că el — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a lămurit orice bine, a chemat la orice bine și a avertizat împotriva oricărui rău. El — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — a spus:

ما أسفل من الكعبين من الإزار فهو في النار

Partea izār-ului care coboară mai jos de glezne este în Foc.

Al-Bukhārī l-a consemnat în Ṣaḥīḥ-ul său. Veșmântul înfășurat în jurul brâului, pantalonii, cămașa lungă și mantia nu trebuie să coboare sub glezne. Ceea ce coboară mai jos intră sub amenințarea pomenită, în cazul bărbaților. Femeile trebuie însă să-și lase hainele lungi, pentru a le acoperi picioarele, deoarece femeia trebuie să fie acoperită. Bărbatului nu-i este îngăduit să se asemene cu femeile prin lăsarea hainelor lungi și nici în alte privințe.

Grija față de rugăciune

Trebuie atrasă atenția și asupra delăsării multor oameni față de rugăciune, deși ea este stâlpul Islamului și cea mai însemnată obligație după cele două mărturisiri. Suntem datori să-i acordăm atenție și să o păzim la timpurile ei, iar bărbații să o împlinească împreună cu frații lor în casele lui Allah. Mulți oameni se roagă acasă, iar unii împlinesc o rugăciune și o lasă pe alta. Aceasta este o mare greșeală și un rău primejdios. Profetul — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — a spus într-un hadith autentic:

العهد الذي بيننا وبينهم الصلاة فمن تركها فقد كفر

Legământul dintre noi și ei este rugăciunea. Cel care o părăsește a căzut în necredință.

Imamul Aḥmad și autorii cărților Sunan l-au consemnat, cu un lanț autentic, de la Buraydah ibn al-Ḥuṣayb — Allah să fie mulțumit de el. El — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — a spus:

بين الرجل وبين الكفر والشرك ترك الصلاة

Între om și necredință și asociere se află părăsirea rugăciunii.

Muslim l-a relatat în Ṣaḥīḥ-ul său de la Jābir — Allah să fie mulțumit de el. Profetul a intenționat să ardă casele celor care lipseau de la rugăciunea în comunitate, spunând:

لقد هممت أن آمر بالصلاة فتقام ثم آمر رجلا فيؤم الناس، ثم أنطلق برجال معهم حزم من حطب إلى رجال لا يشهدون الصلاة فأحرق عليهم بيوتهم

M-am gândit să poruncesc să se cheme la rugăciune și aceasta să fie începută, apoi să-i poruncesc unui om să-i conducă pe oameni în rugăciune, iar eu să merg cu niște bărbați care duc legături de lemne la oamenii care nu vin la rugăciune și să le ard casele.

Relatat de Al-Bukhārī și Muslim.

Aceasta arată că împlinirea rugăciunii în comunitate, în casele lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț, este o îndatorire individuală și că acela care lipsește de la ea merită pedeapsa. El — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — spune:

من سمع النداء فلم يأت فلا صلاة له إلا من عذر

Cel care aude chemarea și nu vine nu are rugăciune, în afara celui care are o scuză.

Ibn Mājah, Ad-Dāraquṭnī și Al-Ḥākim l-au consemnat cu un lanț care îndeplinește condițiile lui Muslim.
Ibn ʿAbbās a fost întrebat despre scuză și a răspuns: *„Frica sau boala."* În Ṣaḥīḥ Muslim, de la Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el —, se relatează că un orb a spus: *„Trimis al lui Allah, nu am un însoțitor care să mă ducă la moschee. Am îngăduința să mă rog acasă?"* Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — l-a întrebat:

هل تسمع النداء للصلاة؟

Auzi chemarea la rugăciune?

El a răspuns: *„Da."* Profetul i-a spus:

فأجب

Atunci răspunde-i!

Cum i-ar mai fi îngăduit, după aceasta, celui care se teme de Allah și nădăjduiește în El să se roage acasă și să se asemene cu ipocriții, despre care Allah a spus:

﴿إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَهُوَ خَٰدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوٓا۟ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ قَامُوا۟ كُسَالَىٰ يُرَآءُونَ ٱلنَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾

Ipocriții caută să-L înșele pe Allah, dar El îi face să cadă în propria lor înșelăciune. Când se ridică la rugăciune, se ridică leneși, fățărnicindu-se înaintea oamenilor, și nu-L pomenesc pe Allah decât puțin.

Coran 4:142

Despre ei, Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus:

أثقل الصلاة على المنافقين صلاة العشاء وصلاة الفجر، ولو يعلمون ما فيهما لأتوهما ولو حبوا

Cele mai grele rugăciuni pentru ipocriți sunt rugăciunea de ʿIșā' și cea de Fajr. Dacă ar ști ce se află în ele, ar veni chiar și târându-se.

Autenticitatea lui este convenită de Al-Bukhārī și Muslim. ʿAbd Allāh ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el — a spus: *„Ne-am văzut într-o vreme în care nu lipsea de la ea — adică de la rugăciunea în comunitate — decât un ipocrit a cărui ipocrizie era cunoscută. Omul — adică unul dintre companioni — era adus, sprijinit între doi bărbați, până când era așezat în rând."* Muslim l-a consemnat în Ṣaḥīḥ-ul său.

Allah, Cel Atotputernic și Măreț, a spus:

﴿وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾

Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt ocrotitori unii altora. Ei îndeamnă la bine, opresc răul, împlinesc rugăciunea, dau dania zakāt și ascultă de Allah și de Trimisul Său. De aceștia Se va îndura Allah. Allah este Atotputernic și Înțelept.

Coran 9:71

El spune:

﴿حَٰفِظُوا۟ عَلَى ٱلصَّلَوَٰتِ وَٱلصَّلَوٰةِ ٱلْوُسْطَىٰ وَقُومُوا۟ لِلَّهِ قَٰنِتِينَ﴾

Păziți rugăciunile și rugăciunea de la mijloc și stați înaintea lui Allah cu supunere!

Coran 2:238

Cel Atotputernic și Măreț spune:

﴿وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱرۡكَعُواْ مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ﴾

Împliniți rugăciunea, dați dania zakāt și plecați-vă împreună cu cei care se pleacă!

Coran 2:43

Printre cele mai însemnate lucruri în rugăciune se află smerenia și îndreptarea către ea cu inima și cu trupul. Cel care se roagă să o împlinească smerit, liniștit și supus Domnului său, cu inima prezentă înaintea Lui, nădăjduind în mila Sa și temându-se de pedeapsa Sa. Să nu o ciugulească în grabă, asemenea ipocriților, și să nu-și lase inima să hoinărească încoace și încolo, ci să și-o adune asupra rugăciunii până când o încheie, fiind conștient că se află înaintea lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț, nădăjduind în mila Sa și temându-se de pedeapsa Sa. Allah spune:

﴿قَدۡ أَفۡلَحَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ
ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي صَلَاتِهِمۡ خَٰشِعُونَ﴾

Cu adevărat, au izbândit credincioșii, cei care sunt smeriți în rugăciunea lor.

Coran 23:1–2

Apoi a pomenit însușiri alese ale credincioșilor și, la sfârșitul lor, a spus:

﴿وَٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ
أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْوَٰرِثُونَ
ٱلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ﴾

Și cei care își păzesc rugăciunile. Aceștia sunt moștenitorii, cei care vor moșteni Al-Firdaws și vor rămâne veșnic în el.
Coran 23:9–11

Musulmanului și musulmanei nu le este îngăduit să se asemene cu dușmanii lui Allah, ipocriții, prin delăsare și lene față de rugăciune și prin lipsa liniștii în ea. Dimpotrivă, sunt datori să-i acorde atenție, să o păzească în comunitate, la timpurile ei, așa cum Allah a rânduit și a impus, urmând pilda Profetului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea —, a companionilor săi nobili și a celor care îi urmează în bine.

Dania, postul și pelerinajul

Dania zakāt asupra averii se numără printre cele mai mari obligații și este al treilea stâlp al Islamului. Suntem datori să ne îngrijim de plata ei și să o dăm celor îndreptățiți să o primească.

La fel, trebuie să avem grijă de postul din Ramadan, la timpul său, și să-l păzim. El este al patrulea dintre cei cinci stâlpi ai Islamului. Postul trebuie ferit de ceea ce Allah a interzis, pentru ca robul să-l împlinească așa cum El a rânduit și pentru ca, prin el, să-i fie șterse păcatele. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus:

من صام رمضان إيمانا واحتسابا غفر له ما تقدم من ذنبه

Celui care postește în Ramadan din credință și căutând răsplata lui Allah i se iartă păcatele de mai înainte.

Autenticitatea lui este convenită de Al-Bukhārī și Muslim.
La fel este pelerinajul pentru cel care are putința să ajungă la el. Fiecare musulman și musulmană care are putința este dator să se grăbească să împlinească pelerinajul la Casa cea Sfântă a lui Allah o dată în viață. Allah, Cel Atotputernic și Măreț, spune:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ ٱلْبَيْتِ مَنِ ٱسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾

Oamenii Îi datorează lui Allah pelerinajul la Casă, cei care au putința să ajungă la ea.

Coran 3:97

El este una dintre pricinile iertării, ale ștergerii păcatelor și ale intrării în Paradis. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus:

العمرة إلى العمرة كفارة لما بينهما، والحج المبرور ليس له جزاء إلا الجنة

O ʿumrah până la următoarea ʿumrah șterge păcatele dintre ele, iar pelerinajul primit nu are altă răsplată decât Paradisul.

Și a spus:

من حج فلم يرفث ولم يفسق رجع كيوم ولدته أمه

Cel care împlinește pelerinajul fără vorbe ori fapte de natură sexuală și fără nelegiuire se întoarce asemenea zilei în care l-a născut mama sa.

Ambele sunt relatate de Al-Bukhārī și Muslim.

Îndemnul la bine și oprirea răului

După cei cinci stâlpi ai Islamului, printre cele mai importante obligații se află îndemnul la bine și oprirea răului. Acestea sunt dintre însușirile și marile fapte ale credincioșilor și credincioaselor. Allah spune:

﴿وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ﴾

Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt ocrotitori unii altora. Ei îndeamnă la bine, opresc răul și împlinesc rugăciunea.

Coran 9:71

În acest verset, Allah a pomenit îndemnul la bine și oprirea răului înaintea rugăciunii, din cauza marii lor însemnătăți și pentru că ele aduc un folos deosebit musulmanilor. Le-a pomenit și înaintea credinței:

﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ﴾

Voi sunteți cea mai bună comunitate adusă în folosul oamenilor: îndemnați la bine, opriți răul și credeți în Allah.

Coran 3:110

Toți credincioșii și toate credincioasele sunt datori să se îndemne la bine, să se oprească unii pe alții de la rău și să se povățuiască întru adevăr și răbdare, punând în practică aceste versete nobile și celelalte versete și hadithuri cu același înțeles. Să pună în practică și cuvintele lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

﴿وَٱلْعَصْرِ
إِنَّ ٱلْإِنسَـٰنَ لَفِى خُسْرٍ
إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلْحَقِّ
وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلصَّبْرِ﴾

Pe timp! Omul este în pierdere, în afara celor care cred, împlinesc fapte bune, se îndeamnă unii pe alții la adevăr și se îndeamnă unii pe alții la răbdare.

Coran 103:1–3

Fiecare musulman care vede la fratele său o lipsă în privința rugăciunii sau săvârșirea unor lucruri interzise este dator să-l sfătuiască blând și frumos. Allah, Cel Atotputernic și Măreț, spune:

﴿ٱدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلْحِكْمَةِ وَٱلْمَوْعِظَةِ ٱلْحَسَنَةِ ۖ وَجَٰدِلْهُم بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ﴾ ﷺ

Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și bună povață și discută cu ei în cel mai bun chip.

Coran 16:125

Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus:

إن الله رفيق يحب الرفق في الأمر كله

Allah este Blând și iubește blândețea în toate lucrurile.

Și a spus:

عليكم بالرفق، فإن الرفق لا يكون في شيء إلا زانه ولا ينزع من شي إلا شانه

Țineți-vă de blândețe! Blândețea nu se află într-un lucru fără să-l înfrumusețeze și nu este îndepărtată dintr-un lucru fără să-l urâțească.

Dacă vezi că fratele tău este leneș și greoi în a veni la rugăciunea în comunitate, sfătuiește-l cu delicatețe, blândețe și înțelepciune. Dacă vezi că are o purtare urâtă față de frații săi, sfătuiește-l să fie smerit și să se poarte frumos cu ei. Dacă vezi că se poartă necuviincios cu părinții săi ori cu unul dintre ei sau afli aceasta de la oameni de încredere, sfătuiește-l și îndeamnă-l să se teamă de Allah și să se poarte bine cu părinții. Dacă vezi că se poartă urât cu rudele, cu soția ori cu membrii casei sale, sfătuiește-l și spune-i: *„Fratele meu, teme-te de Allah! Cel mai bun dintre voi este cel mai bun cu familia sa."* Lămurește-i că este dator să le vrea binele membrilor familiei, să-i cinstească și să nu-i vatăme prin vorbe ori fapte rele. Este dator să-i îndemne la bine și să-i oprească de la rău cu înțelepciune, vorbe bune și o purtare frumoasă. Allah spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ وَأَهۡلِيكُمۡ نَارٗا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُ﴾

O, voi cei care credeți! Păziți-vă pe voi și familiile voastre de un Foc al cărui combustibil sunt oamenii și pietrele!

Coran 66:6

Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, i-a spus Profetului Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea:

﴿وَأۡمُرۡ أَهۡلَكَ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱصۡطَبِرۡ عَلَيۡهَا﴾

Poruncește-i familiei tale rugăciunea și stăruie cu răbdare în ea!

Coran 20:132

Îndemnul la bine și oprirea răului se numără printre cele mai importante îndatoriri și cele mai mari obligații pentru toți bărbații și toate femeile. Aceasta este arătată de Cartea măreață a lui Allah și de Sunnah Trimisului Său nobil, precum cuvintele Sale:

﴿وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ﴾

Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt ocrotitori unii altora. Ei îndeamnă la bine și opresc răul.

Coran 9:71

Și cuvintele Profetului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea:

من رأى منكم منكرا فليغيره بيده، فإن لم يستطع فبلسانه، فإن لم يستطع فبقلبه وذلك أضعف الإيمان

Acela dintre voi care vede un rău să-l schimbe cu mâna sa. Dacă nu poate, atunci cu limba sa. Dacă nici aceasta nu poate, atunci cu inima sa, iar aceasta este cea mai slabă treaptă a credinței.

Muslim l-a relatat în Ṣaḥīḥ-ul său. Aceasta este îndatorirea dintre credincioși și credincioase.

Dacă părăsesc această îndatorire, răul se răspândește între ei și există primejdia să se abată asupra lor pedepse obștești. Nu există putere și nici tărie decât prin Allah! Cel Ales — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — spune:

إن الناس إذا رأوا المنكر فلم يغيروه أوشك أن يعمهم الله بعقاب من عنده

Când oamenii văd răul și nu-l schimbă, este aproape ca Allah să-i cuprindă pe toți cu o pedeapsă de la El.

Imamul Aḥmad l-a consemnat cu un lanț autentic, de la Abū Bakr Aṣ-Ṣiddīq — Allah să fie mulțumit de el. Allah, Cel Atotputernic și Măreț, spune în Cartea Sa măreață despre fiii lui Israel:

﴿لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ وَعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوۡنَ عَن مُّنكَرٖ فَعَلُوهُۚ لَبِئۡسَ مَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ﴾

Cei dintre fiii lui Israel care au tăgăduit au fost blestemați prin gura lui Dāwūd și a lui ʿĪsā, fiul Maryamei. Aceasta pentru că s-au răzvrătit și au întrecut măsura. Ei nu se opreau unii pe alții de la răul pe care îl săvârșeau. Cât de rău era ceea ce făceau!

Coran 5:78–79

Se relatează că Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea —, după ce a recitat acest verset, a spus:

كلا والذي نفسي بيده لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر ولتأخذن على يد السفيه - وفي رواية الظالم - ولتأطرنه على الحق أطرا أو ليضربن الله بقلوب بعضكم على بعض ثم يلعنكم كما لعنهم

Nu! Pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu! Veți îndemna la bine, veți opri răul, îl veți opri de la faptă pe cel nesăbuit — într-o altă relatare: pe cel nedrept — și îl veți aduce negreșit să urmeze adevărul; altminteri Allah va face inimile unora dintre voi asemenea inimilor celorlalți, apoi vă va blestema așa cum i-a blestemat pe ei.

Abū Dāwūd l-a consemnat. Îi cerem lui Allah ocrotire și izbăvire de orice rău și încercare.

Cele patru însușiri ale celor care izbândesc

Fără îndoială, această chestiune este însemnată și merită atenția musulmanilor. Sfătuirea reciprocă întru adevăr, îndemnul la bine și oprirea răului sunt mari îndatoriri și pricini ale îndreptării oamenilor de rând și a celor de seamă. Allah spune:

﴿وَٱلۡعَصۡرِ
إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ
إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ
وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ﴾

Pe timp! Omul este în pierdere, în afara celor care cred, împlinesc fapte bune, se îndeamnă unii pe alții la adevăr și se îndeamnă unii pe alții la răbdare.

Coran 103:1–3

El a arătat că aceste patru însușiri reprezintă purtarea celor care câștigă, însușirile credincioșilor care se salvează de pedeapsa lui Allah în această lume și în Viața de Apoi.

Domnul nostru a hotărât că ceilalți sunt în pierdere și a jurat asupra acestui lucru spunând:

﴿وَٱلۡعَصۡرِ﴾

Pe timp!

Coran 103:1

El spune adevărul chiar și fără să jure. A jurat însă pe timp pentru a întări această învățătură și pentru a avertiza împotriva pricinilor pierderii. Al-ʿașr înseamnă timpul, noaptea și ziua; ele sunt numite împreună al-ʿașrān. Ultima parte a zilei se numește și ea ʿașr. Aici sunt avute în vedere noaptea și ziua, fiindcă ele sunt timpul în care robii își săvârșesc faptele. Allah jură pe ceea ce voiește dintre făpturile Sale, așa cum a jurat pe cer și pe steaua care vine noaptea, pe cerul cu constelații, pe soare și strălucirea lui, pe lumina dimineții, pe smochin și pe altele. El jură pe ceea ce voiește dintre făpturile Sale care arată măreția și slava Sa și faptul că I se cuvine adorarea. Robilor nu le este însă îngăduit să jure decât pe Allah, Singurul. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus:

من كان حالفا فليحلف بالله أو ليصمت

Cel care jură să jure pe Allah sau să tacă!

Și a spus:

من حلف بغير الله فقد أشرك

Cel care jură pe altcineva în afara lui Allah a săvârșit o asociere.

Nimănui nu-i este îngăduit, așadar, să jure decât pe Allah, Singurul, Preaslăvit fie și Preaînalt.

Nu este îngăduit să jurăm pe altcineva în afara lui Allah: nici pe profeți, nici pe oameni drepți, nici pe îngeri, nici pe ceea ce ne-a fost încredințat și nici pe altceva. Jurământul trebuie făcut pe Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. El poate însă să jure pe ceea ce voiește, fiindcă El este Judecătorul Drept, Stăpânul tuturor lucrurilor, Care dispune de făpturile Sale așa cum voiește, și nimeni nu-I poate îngrădi stăpânirea. De asemenea, jurământul Său pe acele făpturi arată măreția Sa și faptul că numai Lui I se cuvine adorarea, în afara tuturor celorlalți.

Allah a jurat pe timp că omul este în pierdere. Toți oamenii se află în pierdere și lipsă și îi așteaptă urmări cumplite,

﴿إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ﴾

în afara celor care cred, împlinesc fapte bune, se îndeamnă unii pe alții la adevăr și se îndeamnă unii pe alții la răbdare.

Coran 103:3

Aceștia sunt cei care câștigă și sunt fericiți. Fraților, ni se cuvine, așadar, să ne însușim această purtare care izvorăște din credință adevărată, să ne îndemnăm la ea și să răbdăm în urmarea ei, până când iubirea ei și credința în ea se statornicesc în inimi.

Credința crește și scade

Este cunoscut că credința este vorbă și faptă, crește prin ascultare și scade prin păcat. Oamenii Sunnei mai au o formulare în această privință: credința este vorbă, faptă și convingere, crește prin faptele de ascultare și scade prin păcate. Ambele formulări sunt corecte. Ea este vorbă și faptă, adică vorba inimii și a limbii și fapta inimii și a mădularelor. Este vorbă, faptă și convingere: vorbă cu limba, faptă cu mădularele și convingere în inimă. Lupta pe calea lui Allah, rugăciunea, dania zakāt, postul, pelerinajul și toate celelalte fapte rânduite de Lege sunt fapte bune. Sunt ramuri ale credinței, prin care credința crește și prin împuținarea cărora scade, potrivit oamenilor Sunnei și ai comunității: companionii Profetului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — și cei care îi urmează în bine.

Mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afara lui Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah, rugăciunea, dania zakāt, postul, pelerinajul, lupta pe calea lui Allah și toate celelalte fapte rânduite sunt ramuri ale credinței. Prin ele credința sporește, iar prin împuținarea lor scade. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus:

الإيمان بضع وسبعون شعبة، فأفضلها قول لا إله إلا الله، وأدناها إماطة الأذى عن الطريق، والحياء شعبة من الإيمان

Credința are șaptezeci și ceva de ramuri. Cea mai aleasă este rostirea: „Nu există altă divinitate demnă de adorare în afara lui Allah”, iar cea mai de jos este îndepărtarea unui lucru vătămător de pe drum. Pudoarea este o ramură a credinței.

Autenticitatea lui este convenită de Al-Bukhārī și Muslim.

Oamenii nu câștigă, nu sunt fericiți și nu dobândesc salvarea în această lume și în Viața de Apoi decât prin aceste patru însușiri: credința adevărată și fapta bună — care face parte din credință, dar a fost pomenită separat pentru o întărire și o lămurire mai mari și fiindcă este urmarea și rodul ei —, îndemnul reciproc la adevăr și îndemnul reciproc la răbdare. Acestea două fac și ele parte din credință, însă Allah le-a arătat în mod aparte datorită marii lor însemnătăți și marii nevoi de ele. Cei care câștigă sunt cei care cred cu adevărat în Allah și în Trimisul Său, cred că Allah este Singurul lor adorat pe drept, cred în Trimisul Său Muḥammad — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — și în toți mesagerii, cred în Cărțile, îngerii și mesagerii lui Allah, în Ziua de Apoi, în predestinare, cu binele și răul ei, și în tot ceea ce Allah și Trimisul Său au vestit.

Îndemnul reciproc la adevăr și la răbdare
Aceștia sunt cei care se salvează și câștigă. Apoi Allah a spus:

﴿وَتَوَاصَوْاْ بِٱلْحَقِّ﴾

Și se îndeamnă unii pe alții la adevăr.
Coran 103:3

Aceasta este a treia însușire. Ea face parte din faptele bune și din credință, însă Allah a pomenit-o în mod aparte datorită marii sale însemnătăți. Îndemnul reciproc înseamnă sfătuire, ajutor la bine, chemare la Allah, îndemn la bine și oprire de la rău. Toate acestea fac parte din sfătuirea și îndemnul reciproc. El — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — a spus:

الدين النصيحة

Religia este sinceritate și sfătuire loială.

A fost întrebat: *„Față de cine, Trimis al lui Allah?"* El a răspuns:

لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم

Față de Allah, de Cartea Sa, de Trimisul Său, de conducătorii musulmanilor și de toți musulmanii.

Apoi Allah a pomenit a patra însușire: îndemnul reciproc la răbdare, din cauza marii nevoi de ea.

Astfel sunt credincioșii, cei care câștigă și sunt fericiți, bărbați și femei: cred în Allah și în Ziua de Apoi cu o credință adevărată, statornicită în inimi. Sunt sinceri față de Allah în faptele lor, Îi recunosc Unicitatea, cred în El, în ceea ce a vestit în Cartea Sa și în ceea ce a vestit Trimisul Său — binecuvântarea și pacea fie asupra lui. Ei împlinesc această credință prin fapte bune: împlinesc rugăciunea, dau dania zakāt, postesc, fac pelerinajul, se

străduiesc, îndeamnă la bine și opresc răul, precum și celelalte fapte ale credinței.

Printre acestea se află a treia însușire, îndemnul reciproc la adevăr, care este una dintre faptele credinței. Datorită marii sale însemnătăți, Allah a pomenit-o în mod aparte, așa cum am arătat, pentru ca oamenii să se sfătuiască, să se îndemne la bine, să se oprească de la rău, să se ajute în bine și evlavie și să cheme și să îndrume la Allah. La fel este a patra însușire, îndemnul reciproc la răbdare. Allah a atras atenția asupra ei datorită marii sale însemnătăți și nevoii apăsătoare de ea, fiindcă nimic nu se împlinește decât prin Allah, apoi prin răbdare.
Oamenii credinței sunt datori să rabde în împlinirea adevărului și în ferirea de neadevăr și să ceară ajutorul lui Allah pentru aceasta. Astfel dobândesc marele câștig, sfârșitul lăudabil și izbânda în această lume și în Viața de Apoi. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, i-a spus Profetului Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea:

﴿فَٱصۡبِرۡۖ إِنَّ ٱلۡعَٰقِبَةَ لِلۡمُتَّقِينَ﴾

Rabdă! Sfârșitul cel bun este al celor evlavioși.
Coran 11:49

El spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱصۡبِرُواْ وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ﴾

O, voi cei care credeți! Răbdați, întreceți-i pe ceilalți în răbdare, vegheați la hotare și temeți-vă de Allah, pentru ca să izbândiți!
Coran 3:200

Versetele cu acest înțeles sunt multe.

Invocația și călăuzirea

Robii au o nevoie foarte mare și apăsătoare să I se roage cu smerenie lui Allah și să-I ceară călăuzire. El este Cel care călăuzește și dă izbândă. Cel călăuzit de Allah este bine călăuzit, iar celui pe care El îl rătăcește nu-i poate da nimeni călăuzire. Nu există putere și nici tărie decât prin Allah, Cel Preaînalt și Măreț! Credinciosul și credincioasa I se roagă cu smerenie lui Allah și Îi cer călăuzire și izbândă. Ei lucrează cu credință adevărată și sinceritate deplină și se îndeamnă la adevăr și la răbdare. Allah spune:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونِىٓ أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾

Domnul vostru a spus: „Chemați-Mă și vă voi răspunde!”

Coran 40:60

El spune:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِى عَنِّى فَإِنِّى قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ ٱلدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا۟ لِى وَلْيُؤْمِنُوا۟ بِى لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

Când robii Mei te întreabă despre Mine, Eu sunt aproape. Răspund chemării celui care Mă cheamă atunci când Mă cheamă. Să-Mi răspundă, așadar, și să creadă în Mine, pentru ca ei să fie bine călăuziți!

Coran 2:186

Credinciosul și credincioasa I se roagă cu smerenie lui Allah și Îi cer să le dea izbândă și ajutor, pentru a împlini drepturile pe care El le-a impus asupra lor, față de El și față de robii Săi.

Pudoarea

Credința, așa cum am arătat, are șaptezeci și ceva de ramuri. Cea mai înaltă și mai aleasă este mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afara lui Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah, iar cea mai de jos este îndepărtarea unui lucru vătămător de pe drum, precum o piatră, niște spini sau altele asemenea. Pudoarea face parte din credință. Ea este o însușire aleasă a inimii, care oprește purtările josnice și faptele rele și îndeamnă la purtări nobile și fapte frumoase. El — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus:

الحياء لا يأتي إلا بخير

Pudoarea nu aduce decât bine.

Într-o altă formulare:

الحياء خير كله

Pudoarea este numai bine.

Muslim le-a consemnat pe amândouă în Ṣaḥīḥ-ul său. Ceea ce îndeamnă însă la lașitate și la slăbiciune în împlinirea poruncii lui Allah, în apărarea religiei Sale și în dorirea binelui pentru robii Săi nu este pudoare. Este neputință și slăbiciune, însușiri care nu i se potrivesc credinciosului.

Îl rog pe Allah, Cel Atotputernic și Măreț, prin Numele Sale cele mai frumoase și prin Atributele Sale cele mai înalte, să ne dea nouă și vouă izbândă în cunoașterea folositoare și în fapta bună, să ne dăruiască nouă și vouă înțelegerea religiei Sale și statornicia în ea și să ne facă dintre cei care se grăbesc spre mulțumirea Sa, rămân statornici în porunca Sa, se iubesc pentru slava Sa și se îndeamnă la adevăr și la răbdare în urmarea lui. Îl rog să sprijine religia Sa, să îndrepte starea musulmanilor de pretutindeni, să le dăruiască înțelegerea religiei, să-i așeze peste ei pe cei mai buni dintre ei și să-i ferească de răutatea celor răi dintre ei. Îl rog, de

asemenea, să dea guvernului nostru izbândă în orice bine, să-l ajute în orice bine, să-i îndrepte anturajul, să-i dea izbândă în toate faptele, vorbele și purtarea sa, să aducă prin el folos țării și oamenilor și să-i înmulțească ajutoarele în bine. Îl rog să binecuvânteze această instituție, să o facă folositoare musulmanilor, să-i ajute în orice bine pe cei care o conduc și să aducă prin ei folos comunității. El este Darnic și Generos. Allah să trimită binecuvântarea, pacea și binele asupra robului și Trimisului Său Muḥammad, asupra familiei, companionilor și a celor care îl urmează în bine.

Glosar

Islam الإسلام
Supunerea față de Allah, urmarea poruncilor Sale, părăsirea celor oprite de El și respectarea hotarelor Sale.

Īmān الإيمان
Credința din inimă, arătată prin cuvinte și fapte. Crește prin ascultare și scade prin păcate.

Sinceritate الإخلاص
Dedicarea adorării numai lui Allah, fără fățărnicie și fără a căuta faima înaintea oamenilor.

Zakāt الزكاة
Dania obligatorie, al treilea stâlp al Islamului, dată celor îndreptățiți să o primească.

ʿUmrah العمرة
Pelerinajul mic la Casa cea Sfântă a lui Allah.

Izār الإزار
Veșmânt înfășurat în jurul brâului, care acoperă partea inferioară a trupului.

Pudoare الحياء
Însușire a inimii care oprește purtările josnice și faptele rele și îndeamnă la purtări nobile și fapte frumoase.

Bibliografie

1. Ibn Bāz, ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh. ʿAmal al-muslim. Dar al-Waṭan, ediția I, 1419 H.
https://binbaz.org.sa/books/pdf/502

2. Ibn Bāz, ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh. Majmūʿ fatāwā wa-maqālāt mutanawwiʿah, vol. V, pp. 19–39.

3. Coranul nobil. Text arab: Tanzil Project, Uthmani 1.1.
https://tanzil.net

4. Al-Bukhārī, Muḥammad ibn Ismāʿīl. Al-Jāmiʿ aṣ-Ṣaḥīḥ.

5. Muslim ibn al-Ḥajjāj. Aṣ-Ṣaḥīḥ.

6. Aḥmad ibn Ḥanbal. Al-Musnad.

7. Abū Dāwūd, Sulaymān ibn al-Aṣʿath. As-Sunan.

8. Ibn Mājah, Muḥammad ibn Yazīd. As-Sunan.

9. Ad-Dāraquṭnī, ʿAlī ibn ʿUmar. As-Sunan.

10. Al-Ḥākim, Muḥammad ibn ʿAbd Allāh. Al-Mustadrak ʿalā aṣ-Ṣaḥīḥayn.

Indice

barbă 19
blândețe 30, 31
cămătă 18, 19
credință 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 27, 29, 32, 37, 38, 39, 40, 41, 42
familie 1, 31, 43
invidie 17, 18, 19
invocație 4, 41
ipocrizie 8, 23
îndemnul la bine 4, 28, 29, 32, 35
jurământ 36
oprirea răului 4, 28, 29, 32, 35
părinți 18, 19, 31
pelerinaj 9, 10, 18, 26, 27, 28, 37, 38, 39
post 10, 18, 26, 27, 37, 38
pudoare 8, 38, 42
răbdare 2, 17, 29, 31, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42
rugăciune 4, 5, 6, 9, 10, 11, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 37, 38, 39
sinceritate 2, 9, 13, 14, 15, 17, 18, 39, 41
zakāt 6, 9, 10, 16, 17, 18, 24, 25, 26, 37, 38, 39

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

CREDINȚĂ ȘI PURTARE

Credința se arată în fapte

Învățături despre adorare și purtare.

Pornind de la însușirile credincioșilor din Coran și Sunnah, șeicul Ibn Bāz vorbește despre sinceritate, rugăciune, post și pelerinaj, despre drepturile oamenilor, sfătuirea cu blândețe, răbdare și pudoare.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro